

PARAULES DE VIDA

«Si vols ser perfecte, ven tot el que tens, dóna-ho als pobres i segueix-me.»

(Mt 19,21)

És una crida més de Jesús, aquesta vegada al jove ric. Jesús continua cridant perquè necessita seguidors que visquin el seu seguiment plenament. Jesús ens necessita, tots nosaltres som importants per Ell, necessaris. Podem sentir la seva crida en alguns moments de la nostra vida, perquè el seguiment a Crist no és una decisió puntual sinó un estar sempre obert a escoltar i respondre.

Ara bé, és difícil seguir a Crist amb una vida cristiana al seu estil, essent testimonis vius d'una fe que amara tots els quefers de la nostra vida. Quan la nostra fe es debilita per qualsevol causa, repercuteix en la vida cristiana. Pot ser per causes internes: escassa vida espiritual, menys espai per la reflexió íntima i la pregària, poca assistència a l'Eucaristia, el relativisme que

posa en dubte tots els valors. I en quant a les possibles causes externes, a més de cap referència a l'espiritual, al nostre voltant les referències són molt concretes: hedonisme, consumisme, tenir més que ésser, la voluntat de no renunciar a res.

Moltes coses ens impedeixen seguir a Crist. Com el jove ric, veiem massa exigent la proposta de Crist. I són molts els qui responen com ell. Però Jesús continua cridant-nos: «Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova» (Mc 1,15). Seguir a Crist comporta sempre un canvi, una conversió per a la qual ens hem de deslliurar de les influències de la corrent borreguil del nostre món. I, què espera Crist de nosaltres?: «que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat» (Jn 13,34). Sí, som cridats per estimar i seguim a Crist quan estimem, perquè «tot el que fèieu a un d'aquests m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40). Estimar és seguir a Crist, i el camí més cert per arribar-hi és la pregària que ens ajuda a trobar-lo i seguir-lo.

Podem seguir a Crist perquè ell fa camí en nosaltres, és la veritat que resplendeix enmig les tenebres del nostre món, és la nostra vida. I aquesta vida la trobem en l'Eucaristia. En la Missa trobem les dues taules que alimenten la vida cristiana i donen força per viure-la: la taula de la Paraula i la taula de l'Eucaristia.

Recordem les paraules del papa Joan Pau II per al nou mil·lenni: L'Església no pot crear el llindar del nou mil·lenni sense animar els seus fills a purificar-se de les infidelitats, de les incoherències i lentsituds en viure la fe. La purificació exigeix reconèixer que hem de fer i dir sí a la proposta de Crist, sense por a les exigències que això suposa. Crist ens necessita per estimar.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Onomàstica del bisbe emèrit Ramon Malla

► El diumenge 31 d'agost, festivitat de Sant Ramon Nonat celebra la seva onomàstica el bisbe emèrit Mons. Ramon Malla i Call. Des d'aquest *Full Dominical* el felicitem de tot cor.

La Confraria de Montserrat col·locarà una nova majòlica de la Patrona de Lleida als Degotalls de Montserrat

► La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida té previst col·locar una nova majòlica de la Mare de Déu de l'Acadèmia, dissenyada pel jesuïta i escultor P. Cinto Casanovas, que es troba ubicada en els Degotalls de Montserrat, amb altres patrones i advocacions marianes d'arreu de Catalunya. El 13 de juliol, els confreres i lleidatans participants en la 61 Romeria a Montserrat van protagonitzar la tradicional visita espiritual a la Patrona de Lleida davant la majòlica, ara malmesa pel pas del temps i la climatologia.

Crónica de un viaje a nuestros santos lugares

Somos un grupo de Hermanitas Juniores, entre los 25 i 30 años. Estamos en la última etapa de nuestra formación religiosa, y la llevamos a cabo en la Casa-Madre de nuestro Instituto, en Valencia. A lo largo de este año nos vamos enriqueciendo de lo que nuestra Congregación de Hermanitas de Ancianos Desamparados, nos ofrece para madurar con mayor profundidad en el seguimiento de Jesucristo en el servicio y entrega a los ancianos mas necesitados.

El primer día del pasado mes de julio, salimos de peregrinación desde la ciudad de Valencia, llenas de ilusión y esperanza, para visitar los Santos lugares de nuestra Congregación y encontrarnos con las raíces fundacionales de la misma.

Tras visitar la ciudad de Sigüenza, pueblo natal de nuestro padre fundador, D. Saturnino López Novoa; pasamos al día siguiente a las ciudades de Barbastro (ciudad donde se fundó la primera casa de la Congregación) y Huesca, lugares en los que vivió y desempeñó su ministerio Sacerdotal, primero como secretario del obispo D. Basilio Gil y Bueno, y más tarde como Canónigo y Chantre de la S. I. Catedral de Huesca. Con motivo de esta peregrinación, se descubrió de forma solemne por manos del actual obispo de la Diócesis de Huesca-Jaca D. Jesús Sanz y del también obispo emérito D. Damián Iguacén, una placa en el sitio que ocupó durante 35 años, cuando asistía al Coro como Chantre de dicha Catedral, nuestro fundador.

En ambas ciudades es donde se fragó su sueño dorado, que fue la fundación del Instituto de las Hermanitas de los Ancianos Desamparados.

El día 3 de julio fuimos a Aitona, donde visitamos la casa en la que nació nuestra Sta. Madre Teresa de Jesús Jornet Ibars, el 9 de enero de 1843, en el seno de una familia humilde pero de hondas raíces cristianas.

También visitamos la parroquia de San Antolín, donde nuestra Santa al día siguiente de su nacimiento recibió las aguas Bautismales.

En casa de la «tía Rosa» celebramos la Eucaristía y recorrimos el pequeño museo. Esta casa es la primera donde vivieron las hermanitas que vinieron a fundar a Aitona, y nuestra Sta. Madre pasó alguna temporada.

De visita por Aitona nos acercamos a los lugares frecuentados por el beato padre Francisco Palau tan unido a la Santa Madre, no sólo por los lazos familiares, era su tío, sino también por su ideal de santidad.

Nuestro deseo es que estos días que hemos pasado en convivencia fraterna y de acercamiento a los escenarios que acogieron a nuestros Fundadores, sea para todas y cada una un nuevo impulso de amor a ellos, a la Congregación, y un renovado compromiso de amor a Dios en nuestra entrega cotidiana de servicio a los hermanos.

Hermanitas Juniores
Congregación de Hermanitas de los Ancianos Desamparados

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir, us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tot hom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

► Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

► Lectura de la carta sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

► Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!». Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes». Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en treuria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare, voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres».

► Lectura del libro de Jeremías (Jr 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; me forzaste y me pudiste. Yo era el hazmerreír todo el día, todos se burlaban de mí.

Siempre que hablo tengo que gritar: «Violencia», proclamando: «Destrucción». La palabra del Señor se volvió para mí oprobio y desprecio todo el día. Me dije: «No me acordaré de él, no hablaré más en su nombre»; pero ella era en mis entrañas fuego ardiente, encerrado en los huesos; intentaba contenerlo, y no podía.

► Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a presentar vuestros cuerpos como hostia viva, santa, agradable a Dios; éste es vuestro culto razonable. Y no os ajustéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir lo que es la voluntad de Dios, lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

► Evangelio según san Mateo (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, empezó Jesús a explicar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡No lo permita Dios, Señor! Eso no puede pasarte.» Jesús se volvió y dijo a Pedro: «Quítate de mi vista, Satanás, que me haces tropezar; tú piensas como los hombres, no como Dios.» Entonces dijo a sus discípulos: «El que quiera venir conmigo, que se niegue a sí mismo, que cargue con su cruz y me siga. Si uno quiere salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí la encontrará. ¿De qué le sirve a un hombre ganar el mundo entero, si arruina su vida? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá entre sus ángeles, con la gloria de su Padre, y entonces pagará a cada uno según su conducta».

Ecce homo. Pintura de Bartolomé Esteban Murillo (1618-1682). Museu del Prado, Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): 1Co 2,1-5 / SI 118 / Lc 4,16-30 ■ **dimarts**: 1Co 2,10b-16 / SI 144 / Lc 4,31-37 □ **dimecres**: 1Co 3,1-9 / SI 32 / Lc 4,38-44 ■ **dijous**: 1Co 3,18-23 / SI 23 / Lc 5,1-11 ■ **divendres**: 1Co 4,1-5 / SI 36 / Lc 5,33-39 ■ **disabte** (□ Tortosa): 1Co 4,6b-15 / SI 144 / Lc 6,1-5 ■ **diumenge** vinent, XXIII durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Ez 33,7-9 / SI 94 / Rm 13,8-10 / Mt 18,15-20.

COMENTARI

Carregar la pròpia creu

«**M**'has seduït, Senyor, m'has enganyat, m'has forçat i m'has pogut...» Queixa dura del profeta contra el seu Déu. Confiança profunda de Jeremies en el seu Senyor. Jeremies es planteja no parlar més en nom de Déu, però sap que no pot, el profeta té set de Déu. Confiança i sinceritat del profeta que és capaç de donar la vida per Ell i també queixar-se i presentar-li el seu dolor més profund.

La setmana passada llegíem com Pere confessava Jesús com a Messies. L'episodi continua amb el fragment d'avui: Jesús que anuncia als deixebles la seva passió, mort i resurrecció. I Pere, ple de confiança i sinceritat arrauxada, el renya. «De

cap manera, Senyor! A tu això no et passarà!» Pere presenta amb sinceritat de cor el que creu i sent. Certament és dur el que Jesús ha anunciat. Com dura serà l'exhortació del Mestre a prendre la pròpia creu per seguir-lo, a negar-se a si mateix, a perdre la vida per Ell per tal de retrobar-la... Són coses que, d'entrada, no ens agraden i qui més qui menys està temptat de protestar, gosi o no gosi fer-ho. A Pere, la reacció li mereix un reny... de moment. «No penses com Déu sinó com els homes». Un reny que li obrirà, de fet, una porta.

Cal una transformació, una renovació del cor, del pensament, per tal de veure les coses com les veu Déu,

arribar a reconèixer la voluntat de Déu, el que li és bo i agradable. Pau ens hi exhorta. Sols és difícil d'arribar-hi; amb esforç i demanant de rebre'n el do... Però quan anem aprenent a reconèixer aquesta voluntat de Déu, podem oferir-li la pròpia vida, tot el que som com una ofrena agradable. Tot el que som i tot el que fem.

Sinceritat i confiança en el nostre Déu per presentar-li el que som i sentim, per poder ser transformats i conformats al seu voler salvador. El camí pot fer pujada, carregar la pròpia creu... Tanmateix el Mestre ho ha fet. Li demanarem que ens ajudi i ens hi acompanyi?

Olga Nicolau

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Fidelitat de Jesús al Pare

La lluita contra el Maligne, Jesús la féu a través de la Sagrada Escripura. Recordem les temptacions de Jesús al desert que llegim el primer diumenge de Quaresma. La catequesi postpasqual no es cansa de repetir el «secundum Scripturas», com per exemple en el text antiqüíssim, prepaülí: «Crist morí pels nostres pecats, com deien ja les Escripures, i fou sepultat; ressuscità al tercer dia, com deien ja les Escripures, i s'aparegué a Cefes i després als Dotze» (1Co 15,3-5).

Sant Lluç afegeix una conclusió a la narració de les proves al desert: «Un cop el diable hagué esgotat tota mena de temptacions, s'allunyà d'ell durant un temps (4,13). D'aquesta manera no sols indica que les tres clàssiques temptacions són més un exemple que una realitat exhaustiva, sinó que apareix que tota l'activitat

pública de Jesús és una lluita contra les forces del mal, fins que durant la passió, «el poder de les tenebres» semblarà momentàniament triomfar. Però Jesús sap que la causa de Déu i del bé és la seva causa i pot arribar a afirmar: «Jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp» (Lc 10,18). Per això Jesús avança en el camí de fidelitat al Pare.

Avui és precisament Cefes (Pere) qui l'aconsella apartar-se d'aquest camí (evangeli). Jesús reacciona vivament i el tracta de Satanàs. La sortida massa humana de Pere davant el primer anunci de la passió demostra que adaptar-se als criteris del món present no és el camí per conèixer i reconèixer Jesucrist.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

JOAN DUNS ESCOT

La teologia franciscana d'encuny escotista

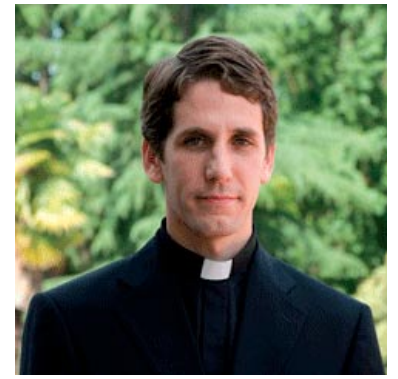
L'any 1966, en l'escaiença del VII centenari del naixement de Duns Escot, el papa Pau VI posà expressament de manifest en la carta apostòlica *Alma parens* com l'esperit i l'ideal de sant Francesc d'Assís es manifesten, amb gran agudesa teològica, en els escrits del Doctor Subtil, puix que aquest cèlebre professor de París i de Colònia sabé reeixir admirablement quan convertí en teologia l'experiència cristològica de sant Francesc d'Assís i, alhora, també sabé manifestar de faisó molt subtil, a través dels seus escrits, que la primàcia de la caritat sobrepuja qualsevol coneixement.

A més, Duns Escot assenyala, molt adientment, el primat de Crist sobre tota criatura. Aquest primat de Crist i altres aspectes de la teologia escotista foren presentats molt excel·lentment pel caputxí català Ambròs de Saldes (†1940) quan, ran de la restauració de la província caputxina de Catalunya, traduï al llatí i adaptà per als centres de formació dels caputxins hispans (i d'arreu d'Europa) l'obra de cristologia que, l'any 1900, havia preparat en llengua francesa el P. Joan Baptista de Petit-Bornand sobre el primat de Crist i el motiu de l'encarnació, que molt suggeridorament titulà *De primatu D.N. Jesu Christi et causa motiva incarnationis* (Barcelona, 1902).

Tant de bo enguany la lectura interioritzada de les obres d'Escot ens sigui aliment per a la vida interior, bo i recordant que Joan Duns Escot nodria la seva vida espiritual amb teologia i, a la vegada, amb la seva vida i experiència espiritual consolidava i donava fermesa a tota la seva producció teològica, bell i subtil fruit de l'íntima comunió amb Déu.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

ENTREVISTA

▶ **LEONARDO AGUSTINA**

La bellesa del missatge

Leonardo Agustina va rebre l'ordenació presbiteral a Roma el propassat 24 de maig. És doctor en teologia moral, amb una tesi sobre els models de bioètica presents en els mitjans de comunicació, i llicenciat en periodisme. A la tesi ha detectat tres tipus de respostes als problemes bioètics actuals, que s'inspiren en l'emotivisme, el liberalisme i l'utilitarisme. «Això m'ha portat a veure que hi ha persones amb ànsies de defensar un ideal, i que Déu és compatible amb aquest ideal, alhora que el supera amb escreix; de fet, cap d'aquests corrents, encara que siguin en part vàlids, exhaurixen tota la veritat sobre l'home», assegura aquest jove sacerdot incardinat a la Prelatura de l'Opus Dei, que afirma que «el missatge cristià és tan bonic que sembla impossible».

Quina relació hi ha entre la vida i la teologia moral?

La teologia moral és la ciència que estudia l'home com a ésser lliure. En altres paraules: fa una dissecció de l'ànima humana per tal d'establir l'ADN de la seva consciència. L'objecte de la moral són els actes humans fets amb llibertat, i per tant amb responsabilitat; i és precisament en aquest punt quan ens diferenciem dels animals: som lliures per decidir i som conscients d'aquesta llibertat.

Com aplicarà la seva formació periodística al sacerdoci?

Quan estudiava la carrera, un professor ens deia sovint: «Quan tens de què parlar, les paraules vénen soles». Per dir-ho d'alguna manera, a partir d'ara la meua vocació professional tindrà un horitzó molt més ampli, fins i tot infinit: donar a conèixer Jesucrist és el repte més atractiu de la meua vida. En aquest sentit, crec que els catòlics hem de ser conscients que portem un tresor sempre actual, que no passa mai de moda!

De quina manera presenta Jesucrist?

Una vegada li van preguntar al Sant Pare com definiria l'Església catòlica, en una paraula. La seva resposta va ser: salvació. Seguint aquesta línia, jo diria que Jesucrist es pot resumir en: sentit. Sant Agustí deia que Déu ens coneix millor que nosaltres a nosaltres mateixos; i el Concili Vaticà II declara que només Jesucrist revela l'home a l'home. Ser catòlic és aixecar-se cada matí i pensar: somriu, Déu t'està filmant.

Òscar Bardají i Martín

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

La desesperació de l'Àfrica

Les relacions entre els països europeus i l'Àfrica són complexes: hi pesa l'ombra del colonialisme. Després del final de la guerra freda, l'Àfrica s'ha considerat naturalment occidental. Malgrat això no ha augmentat el compromís dels països europeus; més aviat ha disminuït. En els últims anys, les polítiques de cooperació i de suport al desenvolupament han experimentat una increïble disminució.

La col·locació marginal de l'Àfrica respecte dels móns emergents diu molt de l'escassa rellevància del continent. Sobretot, l'Àfrica té molts problemes dels quals els països europeus han après a mantenir-se allunyats. En el fons, es voldria purificar Europa de la proximitat d'una inestabilitat perillosa i contagiosa.

Una Àfrica a la deriva és un drama per si mateixa, però també és un perill per al món, sobretot per a la veïna Europa. L'Àfrica és una terra de gran desesperació, on la gent veu com se'ls redueix l'esperança de vida. Hi ha guerres, però sobretot hem de pensar en la sida. Hi ha trenta milions d'infectats pel VIH-sida; en gran part, però, aquest problema només s'ha afrontat amb la prevenció. Des del 1996, amb prou feines fa deu anys, hi ha fàrmacs per al tractament de la sida, però tenen un cost, de manera que es va preferir concentrar-se en les campanyes de prevenció —més fàcils—, quan se sap que mai no s'ha acabat amb una epidèmia utilitzant només mesures preventives.

La campanya de prevenció va ser un fracàs a gran escala. Els africans són massa pobres i estan massa marginats per tenir accés a aquest tractament. Aquest és només un aspecte de la marginació de l'Àfrica. No s'ha de subestimar el potencial explosiu de la desesperació.

Andrea Riccardi
(*Convivre*. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

31. ✝ Diumenge XXII durant l'any. Sant Ramon Nonat, rel. mercedari, dels primers, captiu a Algèria, cardenal, patró de Cardona; sant Nicodem, amic i seguidor de Jesús; sant Aristides, abat; sant Domènec de Val, noi mr. de Saragossa; sants Vicenç, Sabina i Cristeta, mrs., patrons d'Àvila.

1. Dilluns. Mare de Déu del Puig (València); sant Lleir o Lliceri, bisbe de Coserans (s. vi); sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria; sant Artur, màrtir; santa Anna, profetessa; sant Llop, bisbe; santa Teresa-Margarida Reddì, vg. carmelitana.

2. Dimarts. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Íngrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob); beats màrtirs de setembre (revolució francesa, 1789).

3. Dimecres. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música; santa Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.

4. Dijous. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. Divendres. Sant Llorenç Justiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr.; beata Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. Dissabte. Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa al 1178; Mare de Déu de Guadalupe (Extremadura); sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat.

INTENCIONS DEL SANT PARE (setembre)

General: Que els cristians defensin els drets dels desplaçats per causa de les guerres i règims totalitaris.

Missionera: Que les famílies cristianes propaguin l'Evangeli, estant obertes a les necessitats dels altres.

AGENDA

Festa a l'Ermite de Sant Ramon d'Artesa de Lleida.—Diumenge 31 d'agost, festa de Sant Ramon Nonat, Artesa de Lleida celebra la festa a l'ermita de Sant Ramon, on hi

anirà en processó des de l'església parroquial portant la imatge del Patró. A les 11 del matí celebració de la Santa Missa a la plaça de l'Ermite, presidida per Mn. Daniel Turmo, secretari general del bisbat de Lleida i solemnitzada pel Cor Parroquial. Cloenda amb el cant dels Goigs a sant Ramon i la veneració de la relíquia del Sant.

Festa de Sant Ramon a la parròquia de la Mercè.—Diumenge 31, Festa de Sant Ramon Nonat a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels pares mercedaris de Lleida. Celebració de la Santa Missa a les 9 i 12.30 del matí. Tarda, a les 8, Missa solemne en honor d'aquest Sant de l'ordre de la Mercè fill del Portell, a la Segarra.

Termini per presentar treballs al Certamen Marià.—Diumenge 31 d'agost es clou el termini de presentació de treballs al Certamen Marià en honor de la Mare de Déu de l'Acadèmia com a Patrona del col·legi Episcopal de Lleida, en el seu 50 aniversari fundacional. Els autors dels treballs de prosa i poesia que concorrin al Certamen, han de trametre els originals a l'adreça de l'Acadèmia Mariana: c/ Acadèmia 17, 25002 Lleida.

Commemoració dels Sants Màrtirs a Castellidans.—Dimecres 3 de setembre, a Castellidans, commemoració de la festa votiva dels patrons santa Columba, sant Fortunat i companys màrtirs. A les 12 del migdia, Missa Major presidida pel rector Mn. Robert Louan i cantada per la Coral l'Oliviera. Tot seguit, processó en honor dels Sants Màrtirs pels carrers del poble.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

La Confraria de Lleida puja a Montserrat en la seva 61 Romeria

Un any més i ja són seixanta-un, la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va pujar a la Santa Muntanya en la seva anual Romeria que tingué lloc del 7 al 14 de juliol. En aquests vuit dies, un grup de 70 romers, encapçalats pel consiliari de la Confraria Mn. Xavier Batiste, van fer estada a Montserrat, en fraterno convivència i participant en els actes propis del Monestir i alhora en els ja tradicionals programats per la Romeria.

La primera jornada s'encetà amb una Eucaristia al monestir de les Benetes i ja per la tarda es féu la recepció oficial dels romers a l'atri de la basílica per un monjo del monestir que donà la benvinguda a la Romeria de Lleida, alhora que es féu la pregària d'acollida.

El tercer dia tingué lloc un acte ple de simbolisme i entranyable pels romers, el camí fins a la Cova resant el Rosari i celebrant l'Eucaristia en l'indret on fou «trobada» la Mare de Déu. El divendres 11 es féu el Via Crucis i el dissabte la Vetlla de Santa Maria, compaginant aquests actes religiosos amb altres de formació, com les xerrades i conferències, com la que oferí als romers el nou president del moviment Vida Creixent, Martí Sangenís.

El diumenge 13, se celebrà com és costum la jornada dedicada a la Confraria de Lleida, amb la presència i participació d'un centenar de Romers que aquell dia es feren presents a Montserrat, doncs al grup de 70 s'uniren altres que pujaren en aquell matí al santuari montserratí. A les 11 s'anà a la Missa conventual on es féu l'annual ofrena de fruita de Lleida a la Patrona, enguany foren préssecs i nectarines. Tanmateix un jove de la colònia Qumran llegí l'ofrena a la Mare de Déu, on es tingué prou present la diòcesi i els cristians de

Lleida, tot demanant un nou bisbe per la diòcesi, prec que es faria efectiu pocs dies després.

Finalitzada la Missa, els romers foren rebuts pel P. abat Josep M. Soler, qui agrai en nom de la comunitat benedictina a la Confraria de Lleida la seva fidelitat anual amb Montserrat, fent-se present tots els anys, amb la seva Romeria i romers, propera la festa de Sant Benet.

Ja per la tarda es féu la tradicional visita espiritual a la majòlica de la Mare de Déu de l'Acadèmia, patrona de Lleida als Degotalls. Un senzill acte, que omple de goig i emoció als romers lleidatans, pregant a la patrona de Lleida per tots els lleidatans i en la muntanya de la Patrona de Catalunya. I com també és costum, la Romeria va cloure al dia següent amb l'Eucaristia que el consiliari de la Confraria celebrà a la capella del cambril de la Patrona. Fins l'any proper en la 62 Romeria.

La Colònia Qumran viu la seva «Romeria jove»

Paral·lelament a la Romeria dels grans, es féu també enguany una nova edició de la Colònia Qumran per als més petits, que podria ser anomenada com la «Romeria jove». Un grup d'una vintena de nens i nenes amb els seus monitors, van realitzar la seva estada a Montserrat fent tot un seguit d'activitats com focs de camp, excursions, descobertes, jocs, tallers i una representació de cloenda. La Colònia participà també en alguns actes conjunts amb la Romeria dels adults, com fou la Missa Conventual del diumenge, dia de la Confraria de Lleida a Montserrat. D'aquella jornada queda com record la fotografia del grup a la balconada del monestir davant el relleu del jove màrtir lleidatà, el beat Francesc Castelló.

Diada de convivència familiar dels diaques de Lleida

El dissabte 12 de juliol tingué lloc a l'Alta Ribagorça, una diada de convivència dels diaques de la diòcesi i les seves famílies, organitzada pel Secretariat per al diaconat permanent.

A les 12 del migdia s'aplegaren a la rectoria del Pont de Suert, els diaques Plàcid Burgués i Mateu Hidalgo amb les seves esposes; Antònio Ruiz, amb la seva esposa i filla, així com el franciscà fra Genís Rebollo i Josevi Forner, aquest darrer membre del Seminari del Poble de Déu. Assistí també Julián Manzano, candidat al diaconat amb l'esposa i fill. El responsable del secretariat Mn. Jaume Montaña no va poder assistir per qüestions de salut, però tots els diaques i les seves famílies el tinguérem molt present durant tota la jornada.

Després de l'acolliment i les salutacions, es féu una excursió per alguns poblets de la Ribagorça, en ambient distès de descans i coneixement mutu, per cloure amb un dinar de

germanor a la rectoria del Pont de Suert, en el que participaren Mn. Daniel Gómez, rector de les parròquies de la Ribagorça i dos membres més del Seminari del Poble de Déu que aquest estiu col·laboren en la pastoral de l'arxiprestat. Ja per la tarda els diaques s'aplegaren per a compartir vivències, inquietuds i propostes sobre el ministeri diaconal a la diòcesi, compartint pregària i diàleg a partir d'alguns textos de la Carta pastoral dels bisbes de Catalunya: *Creure en l'Evangeli i anunciar-lo amb nou ardor*, abordant temes com l'atenció a les viudes dels diaques ja difunts, la formació contínua, el paper de les esposes i les famílies en la missió dels diaques i la necessitat de donar a conèixer el diaconat en la nostra diòcesi, tant a preveres com a laics. La jornada va cloure amb una visita guiada pel rector Mn. Daniel a l'església nova del Pont de Suert i amb una pregària d'acció de gràcies i petició a la capella del Santíssim.